

Välkommen till Gröna Kvinnors Årsmöte 2018

Söndagen den 25 februari kl 10.00 – 16.00

Norrtullsgatan 45 i Stockholm

Borgerskapets änkehus

Årsmötesförhandlingar inleds kl 10.00

Vi bjuder på lunch kl 13.00 och

**Kl 14.00 kommer biolog Rebecka Le Moine
och berättar om sitt arbete att göra biologisk mångfald
intressant för alla.**

**Rebecka utsågs till 2017 års Miljöhjälte av WWF i kategorin
Grön naturvård och Biologisk mångfald.**

Personligt från ordförande

Så länge jag kommer ihåg har jag kämpat för att få behålla "min" skog. Först var det den väl upptrampade stigen till min kära Udde. Skogen ansågs mogen och stigen kördes sönder. Trettio år senare är stigen full av sly, halvvuxna granar och vattenfyllda diken vilket gör det svårt att ta sig fram. Har försökt få skogsägaren att följa Skogsvårdslagen och

göra stigen möjlig att gå på igen, det har inte lyckats. Har försökt få Länsstyrelsen att ta tag i Skogsägaren att fullfölja lagstiftningens intention. Det har inte lyckats, lagen bygger på frivillighet, ägaren har makten. Nästa hygge var den magiska skogen invid sjön, en riktig John Bauer skog där linnéa och harsyra frodades. Skogen försvann plötsligt ända ner till vattnet, sedan kom ett gäng och planterade DDT doppade plantor. Jag gick dit och vädjade till dem att sluta. Nej sa de, det var fortfarande lagligt. Sedan var det skogen kring den runmärkta stensatta bosättningen från vår tideräknings början, jag kolla upprörd med Länsstyrelsen, de förstörde ju alla stigar att ta sig dit. Jo, så fick de göra. Sedan försvann all skog runt den i folkmun kallade Stenkyrkan, den är helt omöjlig att hitta nu, tjädern har också försvunnit. Älg, vildsvin, råddjur räv och hare kommer nu ända fram till min lilla skogsremsa som finns kvar, den äger jag och där trivs de. Min berättelse, min kamp och min sorg delar jag med väldigt många i detta avlånga land som numera mest består av skogsplantage. När Maciej Zaremba skrev sin artikel i DN 2013 om en människas kamp mot skogsbyråkratins moment 22, var vi många som kände igen oss. När skog ska huggas tycks Miljöbalken sluta gälla, inga beslut behöva fattas och om de fattas går de inte att överklaga. Åren går och inga politiska beslut rör ännu på skogsindustrins fortsatta intrång bland sköra biotoper och kulturhistoriskt väl upptrampade stigar, trots nya Skogsvårdslagar. Gröna kvinnor kunskapar vidare om skog och skillnad mellan skog och industriplantage. Vi lyfter fram ett annat sätt att utveckla vårt land, med naturen, inte mot den, det är bra för alla, myra som människa, mossa som älg och för framtida generationer.

God Jul

Och Gott Nytt År

Hälsar styrelsen för Gröna Kvinnor

Ewa, Maria, Ingegerd, Siri, Eva, Marja, Kerstin, Michel, Susanne och Johanna

